

UZASADNIENIE

W rozpoznawanej sprawie apelację od wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 4 lutego 2014 roku wydanego w sprawie o sygn. akt III C 1047/13 wywiódł powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny (...) Sekurytyzacyjny w W., zaskarżając wyrok w całości, tj. co do kwoty 11.590,55 zł. Apelacja powoda została oddalona w całości. Z tych też względów o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu wyrażoną w art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Pozwana w toku postępowania apelacyjnego była reprezentowana przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu dopiero na etapie postępowania odwoławczego. Stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej wynosi zatem kwotę 1.800 zł (tj. 75% x 2.400 zł) ustaloną na podstawie § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). I taką też kwotę należało na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasądzić od przegrywającego spór powoda na rzecz pozwanej.

Brak było natomiast w niniejszej sprawie podstaw do podwyższenia wskazanej wyżej opłaty za czynności z tytułu zastępstwa prawnego o stawkę podatku od towarów i usług. Sąd Okręgowy stoi bowiem na stanowisku, iż w sytuacji, gdy koszty pomocy prawnej udzielonej stronie przez pełnomocnika w osobie adwokata bądź radcy prawnego ustanowionego z urzędu są zasądzone nie od Skarbu Państwa lecz od drugiej strony procesu, nie istnieją przesłanki ku temu, aby podwyższyć opłatę za czynności z tytułu zastępstwa prawnego, której wysokość jest ustalana w oparciu o stosowny przepis rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) o stawkę podatku od towarów i usług.

Wprawdzie zagadnienie dotyczące sposobu ustalenia wysokości opłaty za czynności adwokackie w sprawie, w której pomoc prawna jest udzielana stronie wygrywającej ostatecznie proces przez pełnomocnika z urzędu, wywołało rozbieżności w orzecznictwie. Podkreślenia wymaga jednak fakt, iż w świetle aktualnego stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w postanowieniu z dnia 10 lutego 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt II CZ 159/11 (LEX nr 1162665), podtrzymanego następnie w postanowieniu z dnia 16 stycznia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II CZ 149/12 (niepubl.) nie znajduje uzasadnienia obciążenie strony przegrywającej proces kosztami pomocy prawnej udzielonej przeciwnikowi z urzędu w kwocie powiększonej o podatek od towarów i usług, w sytuacji gdy koszty te nie przysługują od Skarbu Państwa, lecz od drugiej strony. Zgodnie z przeważającym obecnie poglądem Sądu Najwyższego koszty pomocy prawnej udzielonej z urzędu są zasądzone od Skarbu Państwa i tylko w tej sytuacji, zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) istnieje podstawa prawna, aby powiększyć należną opłatę o podatek od towarów i usług. Tak wyrażone w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowisko Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela.

Z tych też względów Sąd na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanej B. B. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego udzielonego pozwanej przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu kwotę 1.800 zł, nie podwyższając jej o stawkę podatku VAT.